

*LE STORIE
di Emma*

LA ROMANA DAL 1947

LE STORIE di Emma

Emma astronaut

Mă numesc Emma și sunt un astronaut.

Scriu această poveste pentru a vă povesti cum s-a născut pasiunea mea pentru aștri. A fost tatăl meu cel care m-a însoțit în spațiu pentru prima dată. Aveam, cred, nouăzeci de zile când m-a culcat pe o pânză magică albastră, verde și galbenă.

Atunci am văzut pentru prima dată toate cele nouă planete (sau opt?), infinitul de stele risipite în universul nostru.

Preferata mea este planeta numită Saturn: nu e cea mai mare, dar cu siguranță cea mai frumoasă. Trei inele de culori strălucitoare diferite o îmbrățișează făcând-o unică printre toate planetele. Saturn și cu mine suntem atât de asemănători... și eu de când m-am născut sunt îmbrățișată de trei cercuri: mama, tata, bunica.

Uneori uriașele bile pe care le vedeam îmi cântau o melodie pentru a mă face să adorm, însă eu eram atât de fericită încât nu voiam să închid deloc ochii, nu voiam să mă opresc să mă uit la acea imensitate pentru nimic în lume.

Uram să dorm, uram să stau locului: în burtica mamei nu făceam decât să mă mișc, de aceea mama era mereu obosită și somnoroasă. Acele melodii, pe care le ascultam cu multă curiozitate și atenție, îmi deschideau fereastra către lumi necunoscute creând din nimic etape precise ale unei călătorii pe care doar eu mi-o puteam imagina. Am putut admira planetele și în numeroasele cărți ce trăiau cu mine. Îmi ziceam că într-o zi voi ajunge să pun picioarele în spațiu, mă voi plimba și voi mângâia acele uriașe bile plutitoare.

LE STORIE di Emma

Atunci tata mi-a spus că nu se poate merge pe spațiu: „Acolo sus lipsește un lucru, numit gravitație. Dar vei putea să zbori și să te legeni între prietenele tale stelele și planetele!”

O mulțime de luni albe ca zăpada în care îmi scufundam visele, o infinitate de zori de culoarea curcubeului ce iluminau camera în jurul meu, comete aurii ce zburau în sus și în jos întrecându-se care din ele e cea mai rapidă. Stele enorme cu cinci, șase, șapte, o mie de colțuri care nu aveau un capăt și nici un început.

Din acel moment am decis că voi fi un călător în spațiu, voi deveni primul copil astronaut din lume.

*Continuă să citești
toate poveștile Emmei!*

LA ROMANA DAL 1947